

Mivel a tudomány tagadja azt, hogy az UFO-k földönkívüli űrhajók lennének, így a képviselői természetesen elutasítják azt is, hogy idegen lények lennének közöttünk. Ugyanis, ha ilyen teremtmények léteznek is, akkor is más környezetben és más evolúciós szempontok szerint fejlődtek ki, így jelentősen el kellene térniük a földi élőlényektől. Például nem ugyanolyan oxigént lélegeznek, mint mi, továbbá más lehet náluk a gravitáció, vagy más a fizikai felépítésük is. Viszont itt vannak számunkra a magas szőke, nordikus, embertípusú földönkívüliek, akik szinte ugyanúgy néznek ki, mint az emberek. Felvetődik az a kérdés, hogy ez hogyan lehetséges? Számos történet azt támasztja alá, hogy ők a mi őseink, ezért hasonló a miénkhöz a külsejük. Mások szerint viszont bárhogyan meg tudnak jelenni, itt viszont már átbillenünk arra az oldalra, hogy akár egy hüllőlény is emberként képes beilleszkedni a társadalomba.

Vénuszi látogatók

Az 1950-es éves Amerikájában elindult a kontaktmozgalom, miszerint a repülő csé-

ben is találkozott velük, ahol az idegenek még földi ételeket is megkóstoltak. Az ufonauták olykor zakóban jelentek meg, és megkérték Adamskit, hogy szálljon be velük egy Pontiac Sedan típusú autóbba, amellyel elmentek egy kietlen helyre. Ott várta őket egy csészealj, amelynek fedélzetére is felkísérték. Kitűnik, hogy nem csak hogy elvegyültek közöttünk ezek a lények, de még a járműveinket is megtanulták vezetni. Természetesen Adamski vénuszbeli látogatóit évekkel később pusztán fikciónak kiáltották ki, amikor kiderült, hogy a Vénuszon olyan életkörülmények uralkodnak, hogy lehetetlen rajta a humanoid élet. Ha nem a mi háromdimenziós Naprendszerünket vesszük figyelembe, hanem más dimenziókat és síkokat, akkor a Vénusz bolygón lehet élet, mert mások a körülmények. Bár ez kifogásnak tűnhet, azonban elsíklottak Adamski egy fontos kijelentése felett, ami a következő volt: „Az űremlékek magasabb frekvenciaállapotba helyezhetik elméjüket, ami a testüket láthatatlanná teszi a mi korlátozott tartományunkban.” Ez azt mutatja, hogy az emberi látogatók nem szimplán fizikai hús-

ő frekvenciáját is megváltoztatták és emelték, hogy inkább az űrhajóhoz és a látogatókéhoz hasonlítson. „Egy földi ember, ha más planétákra menne, nem látná az ottani életet, mert gyorsabban rezegnek az atomjai, mint a sajátja. Hacsak a fizikai testét nem kondicionálják fel!” – mondta egy előadásában.

Feladat az égiektől

Mivel a legtöbb kontakt teljesen emberi lényekről beszélt, akik elvegyültek közöttünk, felvetődik a kérdés, hogy mégis mi okból teszik ezt azok, akik nem csak alkalmanként tartózkodnak a bolygónkon, hanem valóban itt is élnek? Több jel utal arra, hogy fontos pozíciókat foglaltak el, hogy ezzel is pozitívan befolyásolják a történelmünk alakulását. Mivel az űrhajókkal nem jelenhetnek meg nyilvánosan – ezt határozottan állította az összes kapcsolattartó –, csak kisebb mértékekben, mintegy a háttérben tevékenykedve végezték az emberiség megsegítését. Daniel Fry rakétamérnök a White Sand Rakétakísérleti Telepen, Új-Mexikóban dolgozott, amikor egy 1949-es esti séta során egy repülő csészealj

A földönkívüliek közöttünk járnak?

Többen is azt állítják, hogy a földönkívüliek itt vannak, és bárhol találkozhatunk velük az utcán. A szemtanúk szerint egyes lények teljesen emberi külsejűek is lehetnek, míg a másik faj az alakváltó hüllő lényeké. Mindkét esetről vannak beszámolók az ötvenes évektől napjainkig. Mennyire lehetséges az, hogy ezeknek a történeteknek van reális alapjuk?

szeljakat jószándékú földönkívüliek irányítják, és azért vannak itt, hogy megvizsgálják bolygónkat, továbbá, hogy figyelmeztessék az embereket az atombomba veszélyeire. George Adamski amatőr csillagászaként vizsgálta az eget és filozófiai témájú előadásokat tartott, amelyeket a kelet miszticizmusával vegyített. Adamski a kaliforniai sivatagban találkozott először egy földönkívülivel, aki egy felderítő járműből szállt ki. A férfi megközelítette azt, és így találkozott a Vénusz bolygóról származó lényvel, aki nagyon hasonlított az emberekre, arca pedig androgün volt. Csoládébarna egyberuhát viselt, és a derekát egy öv fogta át. Haja hosszú volt, szőke, és a válláig ért. A későbbiekben Adamski több földönkívülivel is találkozott, akik más-más bolygóról származtak, de mindannyian embernek tűntek. A férfi bárókban és éttermek-

E. T. az utcán

George Adamski a kaliforniai sivatagban találkozott először egy földönkívülivel, aki egy felderítő járműből szállt ki

vér lények. Ugyanezt állította Howard Menger is, aki szintén vénusziakkal találkozott, akik beépültek a társadalmunkba. Menger ruhákat és élelmiszereket vásárolt űrbéli barátainak, bár húst abszolút nem fogyasztottak, inkább csak gyümölcsöket és növényeket. A férfi beszámolt arról, hogy amikor felment az űrhajójukba, egy különös szerkezettel az

landolt a lábai előtt, ami megváltoztatta életét. Fry ezután otthagyta állását, és egy alapítványt hozott létre, valamint előadásokon mesélt el a földönkívüliekkel való találkozását. Rendszeresen kapcsolatban állt egy emberi lényvel, akit Alannek nevezett el. Alan szerint a Földünket évezredekkel korábban más fajok lakták, akik aztán egy katasztrófa so-

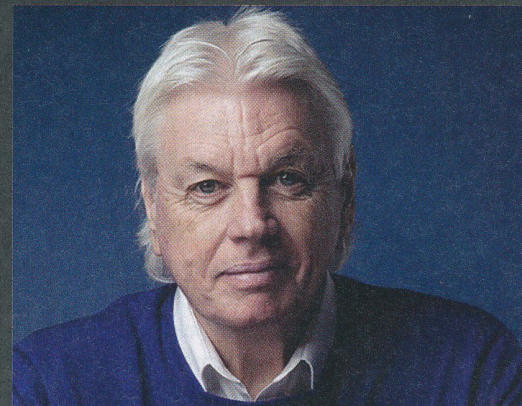

Befolyásos politikus élményei

Az idegenek nem csak „átlagemberekkel” vették fel a kapcsolatot, hanem befolyásosakkal is. Minden bizonnyal nagy részük hallgatott az élményeiről, mert nem akartak nevetség tárgyává válni a bizonyítékok hiányában. Az orosz multimilliárdos politikus, *Kirsan Ilyumzhinov* viszont nyíltan beszélt arról, hogy 1997-ben sárga színű űrruhás emberek látogatták meg, akik felvették egy űrhajó fedélzetére. A férfi kérdőre vonta a földönkívülieket, hogy miért nem jelentik be ittlétüket egy TV adáson keresztül, hogy mindenki tudjon a létezésükről. Ők fejcsóválva elmondták, hogy erre még nem érett meg az emberiség.

rán űrhajóikkal elvándoroltak más bolygókra, azonban most többen is visszatérnek. Tehát a mi őseink valójában a földönkívüliek, akik úgy tekintenek ránk, mint gyermekekre, akiken segíteni kell. Alan azt kérte Frytól, hogy szerezzen neki különböző iratokat – anyakönyvi kivonatot és útlevelet –, hogy el tudjon helyezkedni az emberi társadalomban. A feladatot Fry akkor kapta, amikor Alan egy kiképzésen vett részt, hogy hozzászokjon a szervezete a földi gravitációhoz, ugyanis az ő bolygójukon más volt a nyomás, mint a miénken. A küldetés sikerült, a szükséges papírok meglettek, és végül Alan elvegyült az emberek között. Fry egy idő után nem találta nyomát és a kapcsolata végképp megszakadt vele. Külsejéről szándékosan csak kevés információt osztott meg írásaiban, nehogy a hatóságoknak sikerüljön lenyomozniuk vagy felismerniük űrbéli barátját. Úgy tűnik, a földönkívüliek igénybe veszik az újságírókat is, ha szükségesnek ítélik meg. 1954-ben *Paul M. Vest* rejtélyes telefonhívást kapott egy Bill nevű fickótól, aki arra kérte az író, hogy személyesen vitassa meg vele a cikkeit. Billnek fekete haja és szeme volt és igen magas arccsontja, ami keleties külsőt kölcsönzött neki. A bőre szokatlanul fehér volt, és ujjai nagyon hosszúnak tűntek. Amikor kezét fogtak, Vest úgy érezte, mintha Billnek nem lett volna csontszerkezete a bőre alatt. Vest számos furcsa emberrel találkozott már, ugyanis a *Mystic* magazinnak írt, de ilyen

figurát még sosem látott. Ráadásul az ismeretlen illető úgy jelent meg a találkozóhelyen, mintha csak odavarázsolta volna magát, mert a kihalt utcán a semmiből bukkant elő. Vest nagyon kételkedő típus volt, de telepátia és intuíciója útján is bebizonyosodott róla, hogy aki előtte áll, az nem földi ember. Bill arra kérte az újságíró, hogy írjon egy cikket az egyik kontakt, *Orfeo Angelucci* történetéről, aki jó-ságos földönkívüliekkel találkozott. Valamint átnyújtott neki egy listát is, amelyen azok szerepeltek, akikkel az idegenek felvették a kapcsolatot. A találkozás után Vest ellenőrizte a neveket, és mindannyian visszaigazolták Bill bizarr állításait, így később három cikket is közölt Angelucciról és egyet a Billel való ta-

lálkozásáról. Az idegennek az volt a feladata, hogy a pozitív kapcsolatokat olyan helyen is elterjessze és népszerűsítse, ahol eddig arra még nem volt lehetőség.

Az alakváltók ténykedése

Ahogy a pozitív oldal teret kap, úgy értelemszerűen a negatív is megvan rá a lehetősége, és ide tartoznak a gyíkemberek. A reptiliánok gondolatát *David Icke* író népszerűsítette, aki azt állítja, hogy alakváltó hüllőszerű idegenek irányítják a Földet azáltal, hogy emberi alakot vesznek fel és politikai hatalomra tesznek szert, hogy manipulálják az emberi társadalmakat. Icke többször is kijelentette, hogy a világ számos vezetője úgynevezett hüllőszerű lény, vagy azok befolyása alatt áll. Ezek a lények nem rohanják le a Földet az űrhajóikkal, hanem lassú és fondorlatos módszerekkel a rabszolgájukká teszik az emberi fajt. Azóta több politikus és katonai személy is beszélt ezekről a lényekről. A világ legtöbb ősi és modern vezetője rokonságban áll ezekkel a reptiliánokkal, beleértve a *Meroving* dinasztiát, a Rothschildokat és a brit királyi családot is. Talán a pozitív földönkívüliek ezek terjeszkedését szeretnék megállítani immár évtizedek óta. A Jó és a Rossz harca itt zajlik a Földön, közöttünk!

MISKOLCI LÁSZLÓ

A reptiliánok gondolatát *David Icke* író népszerűsítette, aki azt állítja, hogy alakváltó hüllőszerű idegenek irányítják a Földet